

[Tastesen.]

Forslaget om ændring af folkepensionsloven indeholder en nydannelse, en idé, der blev født under spareforhandlingerne i efter-sommeren 1974, nemlig en ny ventetillægsordning til folkepensionister, der er fyldt 67 år, og som vil vente med at gøre brug af deres ret til folkepension i indtil 3 år. Forslaget retter sig mod kommende folkepensionister og ændrer intet i de nuværende ventetillægsordninger. Ideen i forslaget er, at pensionisterne præmieres med et tillæg på 5 pct. af grundbeløbet for hvert halve år, de venter med at hæve deres folkepension. Jeg er ingen begejstret tilhænger af forslaget, men da ordningen er frivillig og således ikke vil påtvinge nogen en beslutning, kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale forslaget.

Vi har bemærket os den tidligere regerings optimistiske skøn med hensyn til, hvad dette i en overgangsperiode kan give af besparelser for staten. Selv om jeg tror, skønnet er alt for optimistisk, er det naturligvis fristende også for en socialdemokratisk regering, hvis vi kan spare et par hundrede millioner kroner, uden at det går ud over nogen. Man kan vel snarere i dette tilfælde sige: tværtimod.

Jeg kan altså på socialdemokratiets vegne give alle 10 lovforslag vor tilslutning, selv om vi nok sammen med andre partier vil rette en del spørgsmål til socialministeren under forhandlingerne i socialudvalget.

Jacob Sørensen (V):

Jeg kan jo nikke genkendende til det meste af indholdet i disse forslag, og som følge deraf må jeg jo nok have en velvillig og positiv indstilling til dem.

Det er, for så vidt angår styrelsesloven, nødvendige ændringer, som gennemføres for at fortsætte den opgavefordeling og opgaveoverflytning, som socialreformen bl. a. er udtryk for. Det er nødvendigt, at disse ændringer bliver gennemført. Dertil kommer så, at i styrelsesloven er der det nye element, som er forudset i socialreformkommissionens betænkning, nemlig dannelsen af amsankenævn. Jeg er af den opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at vi får dannet disse nævn, og at vi får gjort det så hurtigt, som det er muligt. Da datoen den 1. juli blev skrevet for nogle måneder siden, var

det en særdeles relevant dato, men tiden er jo gået. Om den fortsat vil være relevant, er så en anden ting. Men amterne skal jo have tid til at løse problemet.

Den måde, der er taget stilling til spørgsmålet om godkendelse af udbygningsplanerne, håber jeg indebærer, at kommunerne vil kunne forstå, at det i høj grad er for at imødekomme dem, man har udformet det på den måde, det er udformet, men jeg er også af den opfattelse, at det vil kunne fungere på en sådan måde, at det er tilfredsstillende for samfundet.

De mange forslag om ændret klageadgang beror selvfølgelig først og fremmest på den teknik, der ligger i, at man fremtidig skal klage til amsankenævnet og ikke til amtmanden over afgørelser i social henseende, som måtte blive truffet i kommunerne. Dernæst er der sigtet imod at styre ankemulighederne, således at alle får en rimelig ankemulighed med hensyn til de afgørelser, der træffes, uden — som også hr. Tastesen var inde på — at vi kommer ud i et system, hvor vi anker den ene gang efter den anden og derved belaster systemet så stærkt, at det er urimeligt. Men naturligvis skal det tilrettelægges således, at der er de nødvendige ankemuligheder.

Vi er tilfredse med, at forslaget om ændringer i sygesikringsloven med hensyn til tilkendelse af hjælpemidler — og det er jo specielt brillen — er opretholdt. Ligeledes er vi tilfredse med, at punktet om et større ventetillæg, end vi har kendt hidtil, til pensionister, der opsætter modtagelsen af folkepensionen i indtil 3 år, også er medtaget i forslagene.

Vi kan tilsige vor støtte til forslagene og er naturligvis parat til at drøfte enkeltheder på mange forskellige områder under det kommende udvalgsarbejde. Jeg vil give tilsagn om, at vi skal arbejde positivt og for en hurtig gennemførelse af lovforslagene.

Erlendsson (FP):

Undertiden kan man have indtryk af, at arbejdet her i folketinget står i stampe. Undertiden går det lovlig hurtigt. I dag skal vi på én gang behandle 10 lovforslag, der ganske vist har noget med hinanden at gøre, men som dog også hver for sig rummer problemer.

Det kan kun blive en meget sporadisk